

Czesława Kozak

Wieruszyce, pow. Bochnia

Informator Archeologiczny : badania 8, 291

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WIERUSZYCE, pow. Bochnia

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P.PKZ
Oddział w Krakowie

Badania prowadziła mgr Czesława Kozak. Finansował
WKZ Kraków. Trzeci sezon badań. Piec ceramiczny
/XVI - I połowa XVII wieku/.

W roku 1974 kontynuowano prace przy odsłanianiu relikwów pieca ceramicznego, usytuowanego na terenie południowego stoku wzgórza dworskiego. Odsłonięte pozostałości konstrukcji pieca są źle zachowane i prawdopodobnie częściowo przemieszane. Wymiary konstrukcji długość 8,5 m, szerokość 6,3 m. Pierwotny kształt pieca prostokątny lub owalny. Podstawa pieca wykonana była z nieobrobionych kamieni piaskowca ułożonych w glinie. Pojedyncze cegły lub ich duże okruchy, leżące na kamieniach w części środkowej i wschodniej pieca, mogą być interpretowane jako pozostałość kraty, oddzielającej komorę ogniową od pomieszczenia na naczynia. Z ułożenia cegieł wynika, że istniały dwie komory ogniowe: komora główna od południa oraz wspomagająca komora ogniowa od strony wschodniej. Takie rozplanowanie komór pieca pozwala zaliczyć go do typu pieców o poziomym ciągu ognia. Leżące na relikwach konstrukcji pieca warstwy to kilkakrotnie powtarzające się poziomy skorup, przełożone warstwami próchnicy z gliną i ceramiką. Pierwsza z warstw interpretowana jest wstępnie jako poziom produkcyjny, druga - jako pozostałość kopuły pieca.

Wydobyty liczny materiał zabytkowy obejmuje szeroki asortyment naczyń i kaflów.

Wstępna analiza znalezionej ceramiki wskazuje, że przeważająca część ułamków pochodzi z XVI wieku. Pozostałe zabytki datowane na I połowę XVII wieku składają się obok fragmentów naczyń z licznych ułamków kaflów okuciwych.

Prace badawcze przy odsłanianiu konstrukcji pieca zostały zakończone.

ZAKROCZYM m., pow. Nowy Dwór

patrz
średniowiecze